

El Fornot d'Avencó (o El Forn, Pou Petit, o Pou n.1)

Tagamanent

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Barri de l'Avencó.
Emplaçament	Darrera el mas Avencó, dins el càmping, al costat de la riera d'Avencó i de la bassa del molí.

Coordenades:

Latitud:	41.76565
Longitud:	2.2652
UTM Est (X):	438923
UTM Nord (Y):	4624018

Classificació

Número de fitxa	08276 - 9
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Any	1701
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	L'Ajuntament de Tagamanent té previst un projecte d'adequació d'aquest conjunt.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	DOGC núm. 4765, 22-11-2006
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 000900DG32D028
Fitxes associades:	

[Pou Gran](#)

[El Pou Vell \(Pou Mitjà o Pou n. 2\)](#)

Descripció

El Fornot d'Avencó és de secció circular, amb tres obertures d'entrada. La superfície és irregular, amb paret de pedra vista i morter. La paret interna del pou també ha estat feta amb pedra disposada en filades horitzontals, sense cap mena de recobriment. L'estructura es conserva pràcticament en la seva totalitat. La seva disposició en un desnivell de terreny (natural o artificial), ha estat aprofitat, per situar les diferents obertures i la porta d'accés al seu interior. Actualment l'espai intern del pou està dividit en dos nivells o pisos amb els seus accessos corresponents (tot i que al pis superior s'observa una porta tapiada). La seva alçada màxima és d'uns 5 m, amb un gruix de murs d'uns 45 cm, i un diàmetre intern de 6,45 m i un diàmetre extern d'uns 7 m. La coberta del pou, com es veu ara, és plana i ha estat recentment refeta. L'obertura al nivell superior, actualment tapiada, acaba amb arc de mig punt. La porta d'accés al nivell superior és de fusta mentre que la porta d'accés al nivell inferior ha estat refeta amb material modern. A la llinda de maons i arrebossada es llegeix la data 1945 o 1975; data de les darreres reformes que s'hi van fer, abans de les realitzades al 1997.

Observacions:

Convindria fer una neteja de les pedres i terra acumulades, arreglar l'escala d'accés i determinar la presència o absència del canal de desguàs.

Història

Tot i la dificultat de datar aquestes estructures, aquesta construcció s'associaria al conjunt de pous de glaç de l'Avencó. Els contractes d'arrendament esmenten els tres pous, aquest, per un document del 1770-1780 tindria una cabuda d'unes 400 càrregues. En la documentació coneguda, apareix amb diferents noms: Pou Xich o Forn (documentat el 1754); el Fornot d'Avencó (entre el 1770 i 1780) o Pou número 1 (designació feta per Antoni Gallardo el 1933). La data de 1945 (o 1975) que es llegeix pot documentar una reforma que demostraria la seva llarga utilització i ús en les darreres campanyes. A diferència del Pou Gran, que a vegades no és arrendat durant una campanya concreta, el Pou Petit o Fornot apareix sempre en els contractes d'arrendament. Respecte la seva utilització, el nivell superior, actualment funciona com a magatzem d'eines. Durant les darreres campanyes també fou utilitzat com a magatzem on es guardava el boll (que es col·locaria a l'interior del pou, un cop s'obris) i les eines (utilitzades en la fabricació del gel; com ara: ganxos, maces, serres...). El nivell inferior, va ser utilitzat com a dipòsit d'aigua. Encara s'hi observen les restes dels forats de l'embigat constructiu, disposat de manera regular. Datat entre 1701 i 1754.

Bibliografia

AAVV.(1937) "Un document interessant (1770-1780)" a Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Badalona, VII, n.34, p. 1-6. IPEC-Montseny (1998) n.2449. LLOBET, S. (1947). El medio y la vida en el Montseny. CSIC. Barcelona 1947.SERRA, M. (1997). Els pous de glaç d'Avencó. Temes Aiguafredencs VII bis. Ajuntament d'Aiguafreda.

